РЕШЕНИЕ НА СЪДА (трети състав)

13 март 2008 година *

По дело C-96/06

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 234 ЕО от Finanzgericht Hamburg (Германия) с акт от 23 януари 2006 г., постъпил в Съда на 17 февруари 2006 г. в рамките на производство по дело

Viamex Agrar Handels GmbH

срещу

Hauptzollamt Hamburg-Jonas,

СЪДЪТ (трети състав),

състоящ се от: г-н A. Rosas, председател на състав, г-н J. N. Cunha Rodrigues, г-н J. Klučka (докладчик), г-н A. Ó Caoimh и г-жа P. Lindh, съдии,

генерален адвокат: г-н P. Mengozzi,
секретар: г-н B. Fülöp, администратор,

* Език на производството: немски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 1 март 2007 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за Viamex Agrar Handels GmbH, от адв. W. Schedl, Rechtsanwalt,

— за Hauptzollamt Hamburg-Jonas, от г-жа G. Seber, в качеството на представител,

— за Комисията на Европейските общности, от г-н F. Erlbacher, в качеството на представител,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 15 ноември 2007 г.

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 5, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 615/98 на Комисията от 18 март 1998 година относно особени правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ, що се отнася до хуманното отношение към живите животни от породата на говедата по време на транспорт (ОВ L 82, стр. 19).

2 Запитването е отправено в рамките на спор между Viamex Agrar Handels GmbH (наричано по-нататък „Viamex“) и Hauptzollamt Hamburg-Jonas (наричано по-нататък „Hauptzollamt“) относно възстановяванията при износ за Ливан на живи животни от породата на говедата.

Правна уредба

Регламент № 615/98

3 Член 13, параграф 9, втора алинея от Регламент (ЕИО) № 805/68 на Съвета от 27 юни 1968 година за общата организация на пазара на телешко и говеждо месо (ОВ L 148, стр. 24), изменен с Регламент (ЕО) № 2634/97 на Съвета от 18 декември 1997 г. (ОВ L 356, стр. 13), предвижда, че изплащането на възстановяването за износ на живи животни се подчинява на съобразяване със законодателството на Общността относно хуманното отношение към животните, и по-специално защитата на животните по време на транспорт.

4 Редът и условията за прилагане на Регламент № 805/68, изменен с Регламент № 2634/97, са уточнени с Регламент № 615/98.

5 Член 1 от Регламент № 615/98 предвижда, че изплащането на възстановяванията при износ на живи животни от породата на говедата е подчинено на спазването по време на транспорта на животните до тяхното първо разтоварване в третата страна на крайно местоназначение на разпоредбите на Директива 91/628/ЕИО от 19 ноември 1991 година за защита на животните по време на транспорт и за

изменение на Директиви 91/425/ЕИО и 90/496/ЕИО (ОВ L 340, стр. 17; Специално издание на български език, глава 3, том 10, стр. 182), изменена с Директива 95/29/ЕО на Съвета от 29 юни 1995 г. (ОВ L 148, стр. 52; Специално издание на български език 2007 г., глава 3, том 7, стр. 120, наричана по-нататък „Директива 91/628“) и на разпоредбите на посочения регламент.

6 Съгласно член 2 от този регламент проверка на животните се извършва на излизане от митническата територия на Европейската общност. Упълномощен ветеринарен лекар трябва да провери и да удостовери, че животните са годни за пътуването, предвидено съобразно разпоредбите на Директива 91/628, че превозното средство, с което животните ще напуснат митническата територия на Общността, е в съответствие с разпоредбите на тази директива и че са взети мерки за оказване на грижи за животните по време на пътуването съобразно разпоредбите на посочената директива.

7 Член 2, параграф 3 от посочения регламент гласи:

„Ако ветеринарният лекар от пункта за излизане прецени, че визираните условия в параграф 2 са изпълнени по задоволителен начин, той удостоверява този констатиран факт чрез бележката

[…]

— Проверките, визирани в член 2 от Регламент (ЕО) № 615/98, са задоволителни

— […]

и чрез поставяне на неговия печат и подпис върху документа, който доказва излизането от митническата територия на Общността, в графа J на контролен екземпляр T5 или на най-подходящото място от националния документ. Ако това се окаже необходимо, упълномощеният ветеринарен лекар посочва:

— броя животни, смятани за негодни да продължат предвиденото пътуване, които поради това са изтеглени от партидата

и/или

— визираната бележка в член 3, параграф 3.“ [неофициален превод]

8 Член 3, параграф 2 от Регламент № 615/98 предвижда:

„Лицето, натоварено с осъществяването на проверката, трябва да изготви доклад за проведената проверка, в който са посочени:

— броят живи животни, които са разтоварени от превозното средство,

— броят животни измежду тези, визирани в предишното тире, чието физическо и/или здравословно състояние оправдава заключението, че разпоредбите на Общността относно защитата на животните по време на транспорт не са спазени,

— дали живите животни са поставени под карантина.“ [неофициален превод]

9 Член 5, параграф 1 от този регламент гласи:

„1. Износителят предоставя на компетентните власти в държавата-членка, в която е приета декларацията, полезните сведения относно пътуването най-късно до момента на подаване на декларацията за износ.

В същото време или най-късно, когато узнае за това, износителят информира компетентните власти за всяка възможна смяна на превозното средство.“ [неофициален превод]

10 По силата на член 5, параграф 2 от Регламент № 615/98 искането за изплащане на възстановявания при износ трябва да бъде подкрепено с доказателството, че разпоредбите на член 1 от този регламент са спазени, като то се осигурява чрез представянето на екземпляра за проверка Т5 и от доклада за проверка от дружество за контрол, заедно с ветеринарно удостоверение.

11 Член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 предвижда обаче, че възстановяването при износ не се изплаща за животни, умрели по време на транспорт, или за животните, за които компетентният орган прецени, че Директива 91/628 не е

била спазена, предвид посочените в член 5, параграф 2 документи, посочените в член 4 от този регламент доклади от проверка и/или всякакви други данни относно спазването на посочените в член 1 от него разпоредби, с които органът разполага .

12 Член 5, параграф 6 от Регламент № 615/98 предвижда:

„Когато във връзка с обстоятелства, независещи от износителя, посочената в член 3, параграф 1 проверка не е могла да бъде осъществена, по мотивирана молба от износителя компетентният орган може да приеме други документи, които го удовлетворяват при обосновката на заключението, че директива [91/628] е спазена.“ [неофициален превод]

Директива 91/628

13 По силата на член 5, параграф 1, букви б) и в) от Директива 91/628 държавите-членки гарантират, че всяко физическо или юридическо лице, извършващо транспортиране на животни с търговска цел, използва за транспортирането на животните, посочени в директивата, транспортни средства, позволяващи спазването на изискванията на приложението, и не транспортира или не оставя да бъдат транспортирани животни при условия, при които те могат да бъдат наранени или да им бъдат причинени ненужни страдания.

14 Точка 17 от посоченото приложение предвижда животните да се транспортират в кораби с фиксиращи съоръжения, които ги предпазват от наранявания и причиняване на излишни страдания.

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

15 От акта за препращане е видно, че на 8 март 1999 г. Viamex декларира пред Hauptzollamt Kiel износа за Ливан на 35 живи говеда на борда на кораба Al Haijj Moustafa II (наричан по-нататък „корабът“) и на това основание иска от Hauptzollamt предоставянето на възстановяване при износ.

16 С решение от 1 февруари 2001 г. Hauptzollamt отхвърля искането с мотив, че към момента на превоза корабът е включен в създадения от Комисията на Европейските общности негативен списък на кораби, които са приети за неподходящи при транспортирането на жив добитък (наричан по-нататък „негативен списък“). Действително по време на извършената на борда на кораба проверка на 18 и 19 февруари 1997 г. службата по храните и ветеринарните въпроси на Комисията приема, че корабът има сериозни недостатъци и не отговаря на изискванията на Директива 91/628.

17 Службата по храните и ветеринарните въпроси играе важна роля при прилагането на общностното законодателство, свързано с безопасността на храните, здравето на животните, здравето на растенията и хуманното отношение към животните.

18 Задачата ѝ по-конкретно е посредством извършването на инспекции в държавите-членки и направените оценки да насърчава системите за ефективен контрол в областта на безопасността и качеството на храните, както и във ветеринарната и фитосанитарната област, да проверява спазването на предписанията на общностното законодателство в тези области в рамките на Европейския съюз и в трети страни, които изнасят за Европейския съюз. Освен това задачата ѝ е да допринася за създаването на общностната политика в посочените области.

19 По време на извършената от отделите на тази служба проверка на кораба става ясно, че мостиците, достъпите до коридорите, както и оградените помещения, се намират в състояние, което може да доведе до наранявания на животните, от една страна, а от друга страна, не дават възможност за възпрепятстване на животните да избягат. Същите мостици, достъпи до коридорите и оградените помещения са износени, ръждясали и тяхното състояние прави трудно почистването или дезинфекцията.

20 В това отношение от преписката е видно, че Viamex прилага към искането си за възстановяване при износ, от една страна, писмена декларация с дата 16 октомври 1997 г. от капитана на кораба за извършвани от него ремонтни дейности, която е приподписана от ръководителя на граничния ветеринарен контрол в Koper (Словения), и от друга страна, доклад от 22 септември 1998 г. от дружество на вещи лица по авариите Kähler & Prinz AG.

21 Въпреки това корабът е изключен от негативния списък на Комисията едва от 24 януари 2000 г. вследствие на извършената през месец ноември 1999 г. проверка, т.е. близо осем месеца след въпросния износ по главното производство.

22 С решение от 18 май 2001 г. Hauptzollamt отхвърля подадената жалба от Viamex срещу решението от 1 февруари 2001 г.

23 Viamex оспорва решението за отхвърляне, с мотив че нито една разпоредба, свързана с възстановяванията, както и нито една разпоредба от Директива 91/628 не изисква корабът да бъде одобрен за транспорт на жив добитък.

24 Hauptzollamt подчертава от своя страна, че по силата на член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 е достатъчно компетентният орган да разполага с данни, които позволяват да се достигне до извода, че не е спазена Директива 91/628, за да може да откаже правото на възстановяване. То счита също, че тази разпоредба не задължава компетентния орган да докаже неспазването на директивата.

25 Във всеки случай Hauptzollamt посочва, че на 3 декември 1999 г. е получил актуализиран негативен списък, съгласно който корабът отново не е изпълнил поставените от Директива 91/628 изисквания.

26 Актуализацията е направена по повод извършена през ноември 1999 г. инспекция от представителите на британското министерство на земеделието, риболова и храните. От извършената от британските власти проверка е видно по-специално, че корабът има само временно разрешение, и то единствено за транспорт на овци. Предвид обаче разликата в ръста между овца и говедо, годността за транспорт на овце не позволява да се достигне до извода, че корабът може също да транспортира и говеда.

27 Следователно с оглед на тези данни Hauptzollamt счита, че Директива 91/628 не е била спазена по време на въпросния транспорт по главното производство и че са изпълнени предвидените в член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 условия за отказ на възстановяване при износ.

28 Тъй като приема, че решаването на спора зависи от тълкуването на член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98, Finanzgericht Hamburg решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) Предвижда ли член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 изключение, което има за последица Hauptzollamt [...] да носи доказателствената тежест, че са изпълнени условията от тази разпоредба?

2) В случай на положителен отговор на предходния въпрос: с оглед на преценката по смисъла на член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98, че не е спазена Директива [91/628], компетентният орган трябва ли да представи доказателство за конкретното нарушение на [тази] директива [...] или той изпълнява задължението си за мотивиране и за доказване, ако се ограничава до позоваването и доказването на фактически обстоятелства, които, преценени в тяхната съвкупност, сочат с голяма степен на вероятност, че Директива [91/628] не е спазена (също и) по отношение на въпросния износ?

3) Каквито и да са отговорите на първи и втори въпрос: може ли орган да откаже изцяло на износител възстановяване при износ съгласно член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98, въпреки че не са налице никакви данни, които да сочат, че при въпросния износ по време на транспорта е било накърнено хуманното отношение към животните посредством (евентуалното) нарушаване на Директива 91/628?“

По преюдициалните въпроси

По първия и втория въпрос

29 С първи и втори въпрос, които следва да бъдат разгледани заедно, препращащата юрисдикция иска по същество да установи, в случай че всички изисквани по силата на член 5, параграф 2 от Регламент № 615/98 документи са представени от износителя, дали той или компетентният орган следва да установи, че са изпълнени предвидените в параграф 3 от този член условия. Ако компетентният орган носи доказателствената тежест, препращащата юрисдикция иска да установи на кои документи посоченият орган би могъл да основе преценката си, че не е спазена Директива 91/628, и дали е достатъчно да установи наличието на тези данни или е длъжен да представи доказателство за конкретното нарушение на тази директива.

30 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика, при положение че системата на възстановявания при износ се основава на факултативната възможност за подаване на декларации, когато износителят решава по своя собствена воля да се възползва от нея, той трябва да представи съответните данни, необходими, за да се установи правото на възстановяване и да се определи неговият размер. В контекста на Регламент (ЕИО) № 3665/87 на Комисията от 27 ноември 1987 година за установяване на общи подробни правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ на земеделски продукти (ОВ L 351 стр. 1) и установената от него система на наказания Съдът вече е приел, че що се отнася до режима за помощ от Общността, предоставянето на помощ се поставя задължително в зависимост от условието нейният получател да е представил всички гаранции за честност и благонадеждност (вж. в този смисъл Решение от 11 юли 2002 г. по дело Käserei Champignon Hofmeister, C-210/00, Recueil, стр. I-6453, точка 41 и Решение от 1 декември 2005 г. по дело Fleisch-Winter, C-309/04, Recueil, стр. I-10349, точка 31).

31 Съдът постановява обаче, че като декларира продукт в рамките на процедурата за възстановяване при износ, износителят имплицитно приема, че продуктът отговаря на всички необходими условия за възстановяване. В случай че компетентният орган поставя под съмнение декларацията, тогава съгласно правилата за доказване по националното право износителят следва да докаже, че посочените условия са изпълнени изцяло (вж. в този смисъл Решение по дело Fleisch-Winter, посочено по-горе, точки 32 и 35).

32 Такава система е предвидена в рамките на режима на възстановяванията при износ, що се отнася до хуманното отношение към живите животни от порода говеда по време на транспорта, и износителят следва да установи съгласно член 5, параграфи 1 и 2 от Регламент № 615/98, че са изпълнени условията за предоставяне на възстановяване при износ.

33 За да направи това, износителят трябва, от една страна, да предостави на компетентния орган на държавата-членка, в която е приета декларацията, полезните сведения относно пътуването най-късно до момента на подаването на декларацията за износ. От друга страна, за да му бъде изплатено възстановяването при износ, той трябва да представи доказателство, че са спазени разпоредбите на член 1 от Регламент № 615/98 и следователно на Директива 91/628, като представи посочените съответно в член 2, параграф 3, и член 3, параграф 2 от този регламент документи. Член 5, параграф 6 от него допуска при определени условия износителят да може да представи други документи, потвърждаващи, че са спазени разпоредбите на Директива 91/628.

34 При все това, както е видно от целта на членове 3 и 5 от Регламент № 615/98, представянето на посочените документи от износителя не представлява неопровержимо доказателство за спазването на член 1 от него, нито на Директива 91/628. Всъщност това доказателство се явява достатъчно само доколкото компетентният орган не разполага с данни, с оглед на които може да приеме, че е спазена посочената директива.

35 Това тълкуване се потвърждава от текста на член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98, съгласно който компетентният орган може да не изплати възстановяването при износ за животни, за които прецени, че Директива 91/628 не е била спазена, предвид посочените в параграф 2 от член 5 документи, посочените в член 4 от този регламент доклади от проверка и/или всякакви други данни, с които разполага, относно спазването на посочените в член 1 от регламента разпоредби.

36 Следователно се налага изводът, че въпреки представените от износителя документи съгласно член 5, параграф 2 от Регламент № 615/98, компетентният орган може да прецени, че износителят не е спазил нито разпоредбите на член 1 от този регламент, нито тези на Директива 91/628, при условие че са изпълнени по-конкретно предвидените в член 5, параграф 3 от посочения регламент условия.

37 Предвид факта, че съгласно член 5, параграф 2 от Регламент № 615/98 износителят следва да представи доказателство за спазването на разпоредбите на член 1 регламента, задължение на компетентния орган е да разгледа тези доказателства и всички останали данни, с които разполага, за да достигне до извода дали са спазени разпоредбите на Директива 91/628 и да реши дали следва да предостави възстановяване при износ.

38 Член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 обаче не може да се тълкува в смисъл, че позволява на компетентния орган да поставя произволно под въпрос приложените от износителя доказателства към неговото искане за възстановяване при износ. В това отношение Съдът приема, че свободата на преценка, с която разполага компетентният орган, не е неограничена, след като член 5 от Регламент № 615/98 очертава пределите ѝ (вж. в този смисъл Решение от 17 януари

2008 г. по дело Viamex Agrar Handel и ZVK, C-37/06 и C-58/06, все още непубликувано в Сборника, точка 39). Посочената свобода на преценка се явява по-специално ограничена по отношение на естеството и доказателствената сила на данните, на които се позовава посоченият орган.

39 На първо място, относно естеството на посочените данни следва да се напомни, че Съдът приема по-конкретно, че компетентният орган може да прецени, че Директива 91/628 не е била спазена, само предвид документите относно здравето на посочените в параграф 2 от член 5 от Регламент № 615/98 животни, посочените в член 4 от регламента доклади от проверка и/или всякакви други свързани с хуманното отношение към животните данни, с които разполага, относно спазването на посочените в член 1 от регламента разпоредби (вж. Решение по дело Viamex Agrar Handel и ZVK, посочено по-горе, точки 39—41).

40 На второ място, относно доказателствената сила на данните, които могат да бъдат взети предвид, следва да се отбележи, че компетентният орган не се ограничава само да изтъква обикновени предположения или съмнения относно спазването на Директива 91/628, за да постави под въпрос представените от износителя доказателства в съответствие с член 5, параграф 2 от Регламент № 615/98. Подобно тълкуване неизбежно ще лиши посочения член 5, параграф 2 от Регламент № 615/98 от всякакво полезно действие и ще създаде правна несигурност за износителите по отношение на необходимите условия за изплащането на възстановяване при износ.

41 Следователно компетентният орган е длъжен съгласно член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 да се основе на свързаните с хуманното отношение към животните обективни и конкретни обстоятелства, които са от естество да установят, че приложените от износителя документи към искането му за възстановяване при износ не позволяват да се докаже, че са спазени разпоредбите на Директива 91/628 по време на транспорта, като в тежест на износителя е при необходимост да докаже в какво се състои неотносимостта на доказателствата, на които се позовава компетентният орган, за да достигне до извода, че не са спазени Регламент № 615/98 и Директива 91/628 (вж. по аналогия Решение по дело Fleisch-Winter, посочено по-горе, точка 35).

42 Във всеки случай компетентният орган е длъжен да мотивира своето решение, като изложи съображенията, поради които преценява, че представените от износителя доказателства не позволяват да се достигне до извода, че са спазени разпоредбите на Директива 91/628. Посоченият орган е длъжен по-специално да направи за тази цел обективна преценка на представените му документи и да докаже, че данните, на които се позовава, са от естество да установят, че приложената документация към искането за възстановяване при износ не може да докаже спазването на съответните разпоредби от Директива 91/628. Такова мотивирано решение е по-специално необходимо на износителя, за да може да подаде жалба срещу решението за цялостно или частично отхвърляне на искането за възстановяване при износ.

43 Препращащата юрисдикция трябва да провери в спора по главното производство дали по-конкретно в светлината на приложените от Viamex към искането му за възстановяване при износ документи и негативния списък, посочени в точки 16, 21 и 25 от настоящото решение, корабът е съответствал на разпоредбите на Директива 91/628 към момента на транспортиране на животните.

44 Предвид изложените съображения на първия и втория въпрос следва да се отговори, че въпреки представените от износителя документи съгласно член 5, параграф 2 от Регламент № 615/98 компетентният орган може в съответствие с член 5, параграф 3 от посочения регламент да прецени, че Директива 91/628 не е спазена. Компетентният орган може обаче да достигне до този извод само като се основе на посочените в член 5 от Регламент № 615/98 документи, на посочените в член 4 от същия регламент доклади относно здравето на животните, или на всякакви други обективни данни, свързани с хуманното отношение към животните, които са от естество да поставят под въпрос представените от износителя документи, като в тежест на последния е при необходимост да докаже в какво се състои неотносимостта на доказателствата, на които се позовава компетентният орган, за да достигне до извода, че не е спазена Директива 91/628.

По третия въпрос

45 С третия въпрос препращащата юрисдикция иска по същество да установи дали компетентният орган може да откаже възстановяване при износ съгласно член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98, въпреки че нито едно обстоятелство не позволява да се установи конкретно, че хуманното отношение към животните е било накърнено поради неспазване на разпоредбите на Директива 91/628.

46 В това отношение следва да се припомни, че предвид текста на член 1 и на член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 и предвид целта на посочения регламент спазването на разпоредбите на Директива 91/628, свързани със здравето животните, представлява предварително условие за изплащането на възстановяванията при износ (вж. Решение по дело Viamex Agrar Handel и ZVK, посочено по-горе, точка 37).

47 Освен това, както изтъква генералният адвокат в точка 44 от своето заключение, от текста на член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 ясно е видно, че общностният законодател поставя изплащането на възстановявания при износ в зависимост от спазването на разпоредбите на Директива 91/628, независимо от наличието на претърпяна конкретна вреда от животните по време на транспортирането им.

48 Всъщност ясно е, че общностният законодател приема въз основа на научни и ветеринарномедицински изследвания, както и на направените оценки относно прилагането на общностното законодателство в областта на защитата на животните, че хуманното отношение към същите може да бъде застрашено и повече не може да бъде гарантирано от момента, в който не са спазени разпоредбите на Директива 91/628 относно здравето на животните.

49 Подобен подход се явява впрочем напълно оправдан от обстоятелството, че на практика не винаги е възможно компетентният орган да установи конкретно, че животните са страдали или че са били наранени поради неспазването на посочените разпоредби.

50 При тези условия компетентен орган, който установи, че в нарушение по-специално на точка 17 от приложението към Директива 91/628 оборудването на кораба не позволява транспортиране на животните, без последните да са изложени на наранявания или излишни страдания, с право може да откаже възстановяване при износ.

51 Компетентният орган следва да прецени дали неспазването на разпоредба от Директива 91/628 оказва въздействие върху хуманното отношение към животните, дали неспазването може в конкретния случай да бъде поправено и дали то трябва да доведе до изгубването, намаляването или запазването на възстановяването при износ. Същият орган следва да реши и дали е необходимо да се намали възстановяването при износ пропорционално на броя животни, които според него може да са пострадали от неспазването на Директива 91/628, или дали възстановяването следва да не се изплаща, доколкото неспазването на една разпоредба от посочената Директива неизбежно е оказало въздействие върху хуманното отношение към всички животни (вж. Решение по дело Viamex Agrar Handel и ZVK, посочено по-горе, точка 44).

52 Вследствие на това на поставения трети въпрос следва да се отговори, че съгласно член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 компетентният орган може да откаже възстановяване при износ поради неспазване на разпоредбите на Директива 91/628 относно здравето на животните, въпреки че нито едно доказателство не позволява да се установи, че хуманното отношение към транспортираните животни е било конкретно накърнено.

По съдебните разноски

53 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред препращащата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (трети състав) реши:

1) Въпреки представените от износителя документи съгласно член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 615/98 на Комисията от 18 март 1998 година относно особени правила за прилагане на режима на възстановяванията при износ, във връзка с хуманното отношение към живите животни от породата на говедата по време на транспорт, компетентният орган може в съответствие с член 5, параграф 3 от посочения регламент да прецени, че Директива 91/628/ЕИО на Съвета от 19 ноември 1991 година за защита на животните по време на транспорт, за изменение на Директиви 90/425/ЕИО и 91/496/ЕИО, изменена с Директива 95/29/ЕО на Съвета от 29 юни 1995 година, не е спазена. Компетентният орган може обаче да достигне до този извод само като се основе на посочените в член 5 от Регламент № 615/98 документи, на посочените в член 4 от същия регламент доклади относно здравето на животните, или на всякакви други обективни данни, свързани с хуманното отношение към тези животни, които са от естество да поставят под въпрос представените от износителя документи, като в тежест на последния е при необходимост да докаже в какво се състои неотносимостта на доказателствата, на които се позовава компетентният орган, за да достигне до извода, че не е спазена Директива 91/628, изменена с Директива 95/29.

2) Съгласно член 5, параграф 3 от Регламент № 615/98 компетентният орган може да откаже възстановяване при износ поради неспазване на разпоредбите на Директива 91/628, изменена с Директива 95/29, относно здравето на животните, въпреки че нито едно доказателство не позволява да се установи, че хуманното отношение към транспортираните животни е било конкретно накърнено.

Подписи